

Barbara Buczek-Płachtowa

Raciąż, pow. Sierpc

Informator Archeologiczny : badania 4, 280-281

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

- 4) warstwy nowożytnych nasypów pokrywające pierwotny poziom związane są przypuszczalnie z okresem funkcjonowania odkrytego budynku pałacu;
- 5) nie stwierdzono występowania reliktyw starszej zabudowy. Domniemanym jej śladem może być istnienie przypuszczalnej fosy i występujący materiał archeologiczny prawdopodobnie pochodzący z okresu średniowiecza.

Odkryta osada z okresu rzymskiego oraz zabytkowy zespół nowożytnej architektury w Medyce wymaga dalszych, szerokoprzestrzennych badań archeologicznych.

PRZEMYŚL — Zamek

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansował Powiatowy Konserwator Zabytków w Przemyślu. Zamek nowożytny.

Badania archeologiczno-architektoniczne prowadzone w 1969 r. miały na celu dostarczenie danych do przygotowywanej dokumentacji restauracji zamku. Skoncentrowały się one nad osłonięciem fundamentów nieistniejącej czwartej baszty zachodniej. Kilka wykopów badawczych, zlokalizowanych na zachodnim krańcu wzgórza zamkowego dostarczyło materiałów, które pozwalają na sformułowanie następujących wniosków:

- 1) badany teren przeszedł poważne przeobrażenia, zwłaszcza w drugiej połowie XVIII w., kiedy to rozebrano południowo-zachodnią część budowli zamkowej, a także w XIX w. kiedy prowadzono roboty ziemne przy zakładaniu parku. Nie wykluczone, iż w trakcie robót zostały całkowicie rozebrane fundamenty baszty zachodniej, dlatego badania nie dały pozytywnego wyniku i nie pozwalają na odtworzenie jej kształtu, wymiarów i charakteru murów;
- 2) natomiast odkryty niewielki fragment muru stanowi przedłużenie kurtyny północno-zachodniej.

Ze względu na złożoną sytuację kulturową, teren wzgórza zamkowego wymaga dalszych systematycznych badań archeologicznych.

RACIĄŻ, pow. Sierpc

Pracownia Archeologiczno-
-Konserwatorska P. P. PKZ Oddział
w Warszawie

Badania prowadziła mgr Barbara Buczek-Płachtowa. Finansował Wojewódzki Konserwator Zabytków w Warszawie. Trzeci sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne (X—XII w.).

W bieżącym roku założono dwa wykopy o ogólnej powierzchni 125 m², w południowo-wschodniej części grodziska, które objęły częściowo teren majdanu, częściowo wewnętrzną krawędź wału. Na majdanie, podobnie jak w 1968 r. nie znaleziono żadnych wyraźnych śladów zabudowy. Wystąpiło tu tylko kilka niewielkich, o nieokreślonym przeznaczeniu jam. W pobliżu wału odsłonięto kilka gniazd spalenizny z dużymi fragmentami spalonych dębowych belek. Bardzo interesujące wyniki dały natomiast wykopy założone na wale. Uchwycono wewnętrzną krawędź wału, w jego południowo-wschodniej części, co umożliwiło zrekonstruowanie łuku prawie połowy długości wału. Odsłonięte zaś drewniane elementy konstrukcyjne podstawy wału potwierdzają jego rusztowy układ. W południowo-wschodniej części, co umożliwiło zrekonstruowanie łuku prawie połowy długości wału. Odsłonięte zaś drewniane elementy konstrukcyjne podstawy wału potwierdzają jego rusztowy układ. W południowo-zachodnim narożniku wykopu, gdzie odsłonięto fragment wału o konstrukcji przekładkowej, wystąpił obok zupełnie nowy element konstrukcyjny. Były to belki ułożone poprzecznie tworzące jak gdyby ulicę z licznymi otworami o regularnym układzie pozostałe prawdopodobnie po konstrukcji pionowej. Prawdopodobnie są to relikty partii przybramnej.

Poniżej podstawy konstrukcji wału, około 1,5 m od niej, natrafiono na geologiczną warstwę trzeciorzędną, zawierającą drewno, bursztyn, utwory kredowe i inne szczątki roślinne.

Badania będą kontynuowane w przyszłym sezonie.

TRÓJCZYCE, pow. Przemyśl

Muzeum Ziemi Przemyskiej
w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko z epoki brązu i okresu wpływów rzymskich.

Badania ratownicze prowadzono na powierzchni 220 m² odkrywając dalszych 10 grobów (Nr 101—110) oraz kilka skupisk ceramiki stanowiących przypuszczalnie ślad zniszczonych obiektów grobowych. Z wymienionych — 2 groby popielnicowe należy wiązać z grupą tarnobrzeską kultury łużyckiej. Na szczególną uwagę zasługuje grób popielnicowy (Nr 102), w którym wystąpiły trzy brązowe grociki scytyjskie wraz z nożykiem żelaznym i fragmentem krzemienia.

Pozostałe 3 groby popielnicowe i występujące groby jamowe pochodzą z okresu rzymskiego. Poza ceramiką natrafiono na kabłąk zapinki typu oczkowatego, fragment grzebienia rogowego, przęślik gliniany, fragment że-